

2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af punkt 3.7.2.2.2 i bilag I til CLP-forordningen, for så vidt som EU-myndighederne ved klassificeringen af DTPA undlod korrekt at evaluere og tage hensyn til den mulige indflydelse af maternel toksicitet. DTPA fører til zinc mangler, der er medvirkende til forstyrrelse af den materielle homeostase i rotter, og det er denne materielle toksicitet, der udløser de ikke-specifikke sekundære udviklingsvirkninger. Dette kan ikke begrunde en klassificering af DTPA som reproduktionstoksisk i overensstemmelse med kravene i CLP-forordningen.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af punkt 3.7.2.1.1 og tabel 3.7.1 a), i bilag I til CLP-forordningen, for så vidt som den foreliggende dokumentation hverken giver en »stærk formodning« om, at DTPA har kapacitet til at gribe forstyrrende ind i menneskers reproduktion, eller »klar dokumentation for«, at DTPA kan medføre udviklingsvirkninger, hvis der ikke samtidig er andre toksiske virkninger (dvs. maternel toksicitet). I mangel af disse elementer er klassificeringen af DTPA som reproduktionstoksisk i kategori 1B, ubegrundet.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse i henhold til CLP-forordningens artikel 37, stk. 5, til at sikre, at den foreslåede harmonisering af klassificeringen er »hensigtsmæssig«. Kommissionen godkendte udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering (RAC) uden at undersøge, om udtalelserne var sammenhængende, pålidelige og egnede til at kunne understøtte den foreslåede klassificering. Hvis Kommissionen havde taget hensyn til alle relevante oplysninger om egenskaberne i DTPA, hvilket den gentagne gange — mellem 2018 og 2022 — blev opfordret til at gøre af indsenderen af dossieret, ville den ikke have klassificeret DTPA som reproduktionstoksisk i kategori 1B.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af procedurekravene i CLP-forordningens artikel 37, stk. 4, til at fremsætte kommentarer til selve RAC-udtalelserne, i stedet for alene at fremsætte kommentarer til det af indsenderen af dossieret fremsatte forslag til harmoniseret klassificering og mærkning.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen, idet den har vedtaget den anfægtede forordning uden forinden at foretage en gennemførelse og dokumentation af en konsekvensanalyse, har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 129, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 353, s. 1.

Sag anlagt den 18. august 2022 — Østrig mod Kommissionen

(Sag T-501/22)

(2022/C 389/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved J. Schmoll og A. Kögl, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/908 af 8. juni 2022 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), meddelt under nummer C(2022) 3543 final, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 10. juni 2022, L 157, s. 15, annulleres, for så vidt som hermed de i bilaget til denne afgørelse under budgetpost 6200, del 1-8, opførte udgifter, som Republikken Østrig har afholdt inden for EGFL, fratrukket de i budgetpost 08020601 opførte udgifter, og således med et endeligt beløb på 68 146 449,98 EUR, udelukkes fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾, idet den med den anfægtede gennemførelsesafgørelse har pålagt en finansiel korrektion, selv om sagsøgeren har anvendt reduktionskoefficienten for tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere, der driver bjerggræsgange, i overensstemmelse med artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013⁽²⁾. Den hermed forbundne finansielle korrektion er dermed foretaget med urette.

2. Andet anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet den har pålagt en finansiel korrektion, selv om anvendelsen af den nationale reserve til afhjælpende foranstaltninger, der er iværksat for landbrugere, som driver græsege samt den lineære nedsættelse for at hindre, at det nationale loft overstiges, var forenelig med EU-retten. Sagsøgeren kunne ved denne fremgangsmåde støtte sig på artikel 30, stk. 7, litra b), eller artikel 7 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Den hermed forbundne finansielle korrektion er dermed foretaget med urette.

3. Tredje anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet den også har afvist finansiering af EGFL-udgifter, der blev afholdt før den 26. november 2016 — og dermed mere end 24 måneder før meddelelsen af resultaterne af undersøgelsen ved Kommissionens skrivelse af 27. november 2018.

4. Fjerde anbringende

Kommissionen har tilsidesat den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt, idet den helt har undladt at forholde sig til sagsøgerens argumenter vedrørende den klassificering af bjerggræsgange, som er baseret på landenes love om bjerggræsgange, og dermed ikke har angivet en tilstrækkelig og passende begrundelse for den krænkelse af kravet om objektivitet og ligebehandling, som sagsøgeren skal have gjort sig skyldig i ved anvendelsen af artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) af 17.12.2013 nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

(²) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) af 17.12.2013 nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Sag anlagt den 18. august 2022 — CrossFit mod EUIPO — Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)

(Sag T-506/22)

(2022/C 389/17)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CrossFit LLC (Boulder, Colorado, De Forenede Stater) (ved advokat D. Märginean)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pitk Pelotas, SL (Noain, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pitk Pelotas, SL